

ЛЕНІНЕЦЬ

Орган Ново-Миргородського РК Комуністичної партії
України та районної Ради депутатів трудящих,
Кіровоградської області

№ 94 (3085)

НЕДІЛЯ

24

ЛИСТОПАДА

1957 р.

Ціна 10 коп.

15 грудня 1957 року відбудуться вибори народних судів Української РСР. В дні підготовки до виборів треба посилити агітаційно-масову роботу серед населення, пошквалити діяльність агітколективів, лекторських груп, культосвітніх закладів.

Радянський суд служить народові

На неділю 15 грудня 1957 року призначено вибори народних судів Української РСР. Трудівники колгоспних ланів в обстановці небувалої політичної і трудової активності зустрічають цю важливу кампанію. У всіх трудящих знайшло гарячий відгук Звернення Верховної Ради СРСР до народів нашої країни. В колгоспах, МТС, на підприємствах з новою силою розгортається соціалістичне змагання на честь 40-річчя Радянської влади на Україні.

Радянський суд відіграє надзвичайно важливу роль у зміцненні соціалістичної законності. Він пильно охороняє державний і громадський лад СРСР, стоїть на сторожі інтересів підприємств, колгоспів та установ, охороняє політичні, трудові, житлові та інші права громадян, які записані в Конституції СРСР.

Народний суд виховує трудящих в дусі безмежної відданості любимій Батьківщині, рідній Комуністичній партії. Суд нашого району справляється з своїми завданнями, веде боротьбу з старим, віджилим, що заважає рухатись вперед, служить інтересам трудящих і виконує їх волю, виражену в радянських законах. Народні засідателі М. Митрошинченко—свинарка колгоспу «Шлях Леніна», А. Безік—ланкова колгоспу імені Карла Маркса, М. Бредня—доярка колгоспу імені Чкалова, Ф. Кушнір—коваль колгоспу імені Шевченка та інші беруть активну участь в роботі суду, уважно розглядають справи. Безпосередньо на виробництві вони служать прикладом для колгоспників, успішно справляються з поставленими завданнями.

Поряд з цим в діяльності народного суду є ще й недоліки. Суддя Н. Матвієнко не завжди чітко планує роботу, іноді намічає багато справ для слухання в один день. Через це люди, які викликаються в суд, цілий день марнують час. Мають місце випадки неякісного розгляду справ, тяганини.

Трудящі району беруть активну участь у підготовці до виборів народного суду. Кожний громадянин кровно заінтересований у тому, щоб народний суд бездоганно виконував свої функції. Під час звітів народного суду в селі району трудящі викривають недоліки в його роботі, вказують на шляхи їх виправлення. Народний суд покликаний чути прислухатись до голосу мас, враховувати їх зауваження та пропозиції.

Сільські Ради депутатів трудящих зобов'язані провести серед населення велику організаційну роботу під час підготовки до проведення виборів народного суду. Необхідно надавати належну допомогу в роботі лічильних комісій для підрахунку голосів, своєчасно забезпечити їх необхідними матеріалами та документами.

Обов'язок первинних парторганізацій, агітколективів—дохідливо і переконливо роз'яснювати трудящим про демократичні принципи побудови радянського суду, докладно ознайомити населення з порядком виборів тощо.

Вибори народного суду будуть сприяти дальшому поліпшенню його роботи, розширенню зв'язків з масами.

НА АГІТПУНКТИ

«Агітпункт»—такий напис з'явився на приміщенні Ново-Миргородської районної бібліотеки. Щовечора сюди приходять виборці, щоб почитати свіжі газети і журнали, послухати бесіду агітатора.

Великим успіхом користується у виборців стіл довідок. Тут є книги і брошури: «Всемирно розвивається радянський демократизм», «Суд радянський і суд буржуазний», «Як проходили вибори при царизмі», «Радянський суд на охороні прав жінок, дітей, сім'ї та інші.

Наша надійна зміна

Широкі і просторі ниви мартоноського колгоспу імені Сталіна. Багата і щедра своїми плодами земля. Щедра вона тоді, коли біля неї добре попрацюєш. Це у нас розуміють. Хлібороби вчасно зібрали плоди своєї праці, посіяли озимі культури, підняли зяб під увесь ярий клін. А нині—готуються знову до весни, до великої битви за високий урожай.

Але не про це я сьогодні хочу розповісти. Треба віддати належне нашій надійній зміні—юнакам і дівчатам, які так самовіддано трудяться в нашому господарстві, поряд з батьками і матерями працюють в полі, збагачують рідний колгосп. У нас таких не одиниці і не десятки, а сотні.

Ось Валентина Кушнірова. Торік вона закінчила десятирічку, а зараз очолює ланку в рілльничій бригаді, працює з комсомольським запалом. Незважаючи на несприятливі погодні умови цього літа, ланка виростила на кожному з 10 гектарів понад 200 центнерів цукрової сировини.

Нещодавно закінчила семирічку Раїса Райкович. Пішла працювати в колгосп, стала ланковою в городній бригаді. Скільки радості відчула молода трудівниця, коли очолювана нею ланка виростила і зібрала в цьому році по 213 центнерів

овочів з кожного гектара закріпленої площі. Адже взяті зобов'язання значно перевищено!

Після закінчення середньої школи пішла працювати на ферму Віра Дога. Їй доручили групу молодяка великої рогатої худоби, яку вона дбайливо доглядає.

А Іван Дога, ще навчаючись в десятому класі, готував себе до колгоспної праці. Він успішно закінчив гурток по підготовці водіїв автомашин. Одержавши атестат зрілості, пішов трудитись шофером колгоспу.

Це лише окремі з тих юнаків і дівчат, що сумлінно трудяться в колгоспі. Всього працює в артілі понад 150 молодих хліборобів з середньою та семіпрічною освітою. Багато з них очолюють ланки, успішно водять трактори, комбайни, домагаються непоганих показників у підвищенні продуктивності громадського тваринництва.

Артіль пишається своїми молодими трудівниками. В рідному колгоспі вони знайшли своє покликання, своє щастя. В полі чи на тваринницькій фермі вони відчувають радість творчої праці. А хіба є в нашій країні більш почесний обов'язок, ніж праця на благо любимой Батьківщини?

З. СІЛЬВЕСТРЕНКО,
голова правління.

Приклад молодих механізаторів

Комсомольці Панчівської МТС наполегливо борються за вчасну і якісну підготовку всіх механізмів до весни. Тракторист В. Садовський домігся високого виробітку на тракторі ХТЗ-НАТІ, а зараз бере активну участь на ремонті. Це ж можна сказати і про тракториста А. Молодця.

Включившись у змагання за гідну зустріч 40-річчя Радянської влади на Україні, ремонтники достроково виконали квартальний план підготовки тракторів і комбайнів. В майстерні перевищують змінні норми комсомольці Б. Босько та Б. Декусар, які працюють токарями.

Г. БАРБОЙ,
працівник МТС.



Сталінська область. Добрих успіхів добилися сільгоспартілі, обслуговувані механізаторами Старобешівської МТС. Врожай колосових становить у середньому по 23,3 центнера з гектара. Першість у змаганні серед механізаторів утримує тракторна бригада № 5, керована депутатом Верховної Ради СРСР, Героєм Соціалістичної Праці Парасковією Микитівною Ангеліною.

На фото (зліва направо): тракторист М. Й. Пехтієв, директор МТС К. Ф. Циміданов, тракторист Х. С. Васильєв і бригадир тракторної бригади П. М. Ангеліна на ділянці бригади в колгоспі імені Сталіна.

Фото С. Гендельмана. (Фотохроніка РАТАУ).

XIX районна

комсомольська конференція

Осінній ранок 23 листопада. До райцентра з'їхалися делегати XIX районної комсомольської конференції—молоді передовики промислових підприємств, колгоспів та МТС, які в переджовтневому змаганні домоглися добрих показників у роботі.

XIX районна комсомольська конференція розпочала свою роботу. Із звітною доповіддю про роботу райкому ЛКСМУ виступив секретар райкому Ф. Ткаченко.

Доповідач і виступаючі делегати відмітили, що первинні комсомольські організації району під керівництвом партійних організацій посилили свою роль у боротьбі за виконання історичних рішень XX з'їзду КПРС.

Комсомольці і молодь району стали надійними помічниками партійних організацій у боротьбі за збільшення виробництва зерна, м'яса, молока та інших продуктів.

Сотні юнаків та дівчат працюють на тваринницьких фермах. Лише в нинішньому році поповнили ряди тваринників понад 70 комсомольців. Більшість з них домагаються високих показників по надоях молока, на відгодівлі свиней, великої рогатої худоби тощо. Понад 2350 літрів молока на кожну фуражну корову одержала доярка-комсомолка з колгоспу імені Шевченка Євдокія Тараненко. Добре працюють на молочно-товарних фермах доярки Галина Жовна з колгоспу імені Карла Маркса, Марія Гутцул з колгоспу імені Котовського та багато інших.

Багато прикладів можна навести, де комсомольці і молодь подають практичну допомогу партійним організаціям в мобілізації трудівників на виконання завдань Комуністичної партії і Радянського уряду. Лише в колгоспах і МТС району трудиться понад 730 комсомольців.

За звітний період зросли і зміцніли первинні організації колгоспів імені Куйбишева, імені Карла Маркса, «Шлях Леніна», імені Шевченка та інші, де секретарями Л. Панкул, А. Янемірський, О. Вдовиченко, Л. Васильчук. Тут комсомольці працюють з вогником, поновлюють свої ряди за рахунок передової молоді.

Делегати конференції у своїх виступах звернули серйозну увагу на недоліки, які ще мають місце в роботі райкому ЛКСМУ, його бюро, первинних комсомольських організацій.

Комсомольські організації колгоспів імені Дзержинського, імені М. Горького в цьому році працювали без напруження. Бувши секретарі цих організацій В. Грузін та Б. Чапенко змаганням керували поперехово, відірвались від життя колгоспної молоді.

Виступаючи підкресливали, що райком ЛКСМУ, його секретарі Ф. Ткаченко та Г. Швець мало бувають в первинних організаціях, не надавали потрібної практичної допомоги комсомольським вожакам в організації роботи на місцях.

В ряді комсомольських організацій району незадовільно працюють гуртки комсомольської політосвіти. Та це мало турбує працівників райкому.

Конференція пройшла під знаком гострої критики і самокритики недоліків, спрямованої на поліпшення роботи районної комсомольської організації.

Нагороджені Похвальними листами

В колгоспі імені Чкалова є немало комсомольців і молоді, які самовіддано трудяться, домагаються високих показників у роботі.

Кращим комсомольцем артілі ланкової Ніні Тупасенко, колгоспникам Борису Бур'януватому та Галині Кодацькій вручені Похвальні листи райкому ЛКСМУ за досягнуті успіхи в соціалістичному змаганні.

М. КРИВА,
секретар комсомольської організації.

РАДЯНСЬКЕ БУДІВНИЦТВО

Навчання депутатів та активу

Систематична і повсякденна робота виконкомів сільської Ради з депутатами та активом має винятково важливе значення. В Канізькій сільраді налічується понад 30 депутатів, а також 80 чоловік активу. Депутати працюють на важливих ділянках колгоспного виробництва, беруть активну участь у громадському житті.

Виконком дбає про піднесення ролі та авторитету депутатів, регулярно знайомить їх з постановами Комуністичної партії і законами Радянської влади, залучає актив до повсякденної роботи. Діяльність депутатів спрямовується так, щоб кожний з них займав авангардну роль на виробництві, служив прикладом для трудящих.

На чолі змагання хліборобів виступають депутати ланкові Олександра Калініченко та Галина Токаренко з колгоспу імені Щорса, Євдокія Кожухар з колгоспу імені Леніна. Очолювані ними ланки виростили в цьому році добрий урожай цукрових буряків.

Депутати тримають тісний зв'язок з виборцями, прислухаються до їх голосу, турбуються про виконання поданих наказів. Ось, наприклад, Про-

кону Неживому, який працює охоронником у колгоспі імені Леніна, виборці дали наказ подбати про забезпечення водою колгоспників першої бригади. П. Неживий поставив це питання перед виконкомом. Зараз в цій бригаді виконано новий колодязь.

Виконком навчає депутатів та актив шляхом проведення інструктивних нарад, семінарів, занять по вивченню радянського законодавства, радянського будівництва, економіки сільського господарства. Наприкінці жовтня проведено нараду, на якій розглянуто питання: «Права і обов'язки депутата сільської Ради», «Депутат — слуга народу». Перед присутніми виступив голова виконкому сільради Павло Сергійович Довгенько.

«Як депутати виконують рішення сільської Ради» — це питання ми плануємо обговорити на нараді у грудні цього року.

Робота з депутатами та активом — важлива ділянка діяльності виконкомів сільських Рад депутатів трудящих.

П. ДАНИЛОВ,
член виконкому Канізької сільської Ради.

Приклад депутата Ніни Савицької

Після закінчення школи комсомолка Ніна Савицька пішла працювати дояркою в рідний колгосп імені Шевченка. Вона наполегливо бореться за підвищення молочної продуктивності корів, дбайливо вирощує телят.

З пошаною говорять трудящі села Шпакове про молодого доярку Ніну Савицьку. Вони виявили їй високе довіря, обравши депутатом районної Ради. В ці дні депутат Н. Савицька виступила ініціатором змагання

доярок за гідну зустріч 40-річчя Радянської влади на Україні. В нинішньому році Н. Савицька вже надоїла понад 2200 літрів молока, одержала від кожної корови також теля. Приклад передової доярки наслідують інші тваринники. Так, доярки Л. Сланевська та П. Сокурченко, як і Н. Савицька, вже мають більше 2200 літрів молока на кожну корову.

Л. ВАСИЛЬЧУК,
завідуюча сільською бібліотекою.



Софія Григорівна Подурець вже кілька років працює ланковою в колгоспі імені Карла Маркса. Ініціативна і дисциплінована трудівниця добре організовує роботу ланки, домагається високих показників на вирощуванні сільськогосподарських культур. В цьому році ланка виростила на кожному з 12 гектарів по 300 центнерів цукрових буряків. За високі показники в переджовтневому змаганні С. Г. Подурець занесена на районну Дошку пошани.

На знімку: С. Г. Подурець.

Вісті з колгоспів

Трудівники сільгоспартілі імені М. Горького добре готують до весни посівне насіння. Вже очищено і доведено до посівних кондицій 60 центнерів ярої пшениці, 100 центнерів кукурудзи, 20 центнерів сояників, понад 220 центнерів ячменю тощо.

Г. ГАРМАТЮК.

Овочівники ряду колгоспів зони Панчівської МТС заготовляють місцеві добрива, виготовляють живильні горщечки. 65 тисяч штук горщечків виготовили городники колгоспу імені Сталіна, 20 тисяч штук — трудівники сільгоспартілі імені Леніна.

Р. ВІТРАЧЕНКО.

Хлібороби сільгоспартілі імені Енгельса вже вивезли на поля понад 3100 тонн гною при плані 3275.

О. ЖЕРДІНОВСЬКА.



КОМСОМОЛЬЦІ НА ФЕРМІ

Комсомольці колгоспу імені Жданова послали своїх кращих товаришів працювати на тваринницькій фермі. Ніна Сидельник і Людмила Поур стали доярками, Дмитро Назаренко доглядає телят, а Петро Зінзюра доставляє корми.

Після закінчення школи виявили бажання працювати доярками сестри Морозові — Галина та Катерина.

Молоді тваринники старанно доглядають худобу, роблять все

для того, щоб підвищити її продуктивність. Доярка Ніна Сидельник, прочитавши Звернення Верховної Ради СРСР до народів Радянського Союзу, заявила:

— Я пішла працювати на ферму і хочу, щоб мій труд був корисним для колгоспу, для любимої Вітчизни!

М. САМЧЕНКО,
секретар колгоспної парт-
організації.

Короткі повідомлення

Добрий приклад подають водії машин Ново-Миргородської автороти комсомольці Андрій Тернов, Микола Бумша, Дмитро Грабовий та інші. Вони збільшують мікроремонтний пробіг машин, економлять державні кошти.

Л. ТАНТЛЕВСЬКИЙ.

Ліричну комедію О. Левади та Л. Грохи «Ой у полі нивка» поставив драматичний колектив районного Будинку культури. Майстерно виконували ролі П. Яцук, А. Лимборський, А. Яцук, Ю. Чугут, В. Багмет та інші. Драмгуртківці виступали також в селах Панчево та Бірзулово.

П. ФЕДОРОВ.

Вечір цікавої фізики та астрономії проведено в Ново-Миргородській середній школі. Учні 8—10 класів заслухали доповіді про радянські штучні супутники Землі. Потім відбувся концерт художньої самодіяльності.

Н. АРТЮХ.

Великим успіхом користувється пересувна бібліотека серед робітників плодоконсервного заводу. Завідує нею комсомолка Валентина Кандиба. Потрібну літературу одержують з пересувної бібліотеки також трудящі села Бірзулово, де бібліотекарем Григорій Хмельницький.

В. КУЛЕШОВА.

Прискорити ремонт магазину

Ново-Миргородське ССТ за-ключило з комбінатом комунальних підприємств договір на проведення ремонту приміщення магазину № 2 в селі Софіївці. Час іде, а ремонт досі не закінчено. Технік-будівельник комбінату Т. Кадренку не турбується про вчасну

підготовку приміщення. Внаслідок цього трудящим села доводиться купувати різні товари в райцентрі.

Треба негайно завершити ремонт магазину.

Ф. МЕЛЬНИЧЕНКО,
працівник ССТ.

Бесіди на антирелігійні теми

Прикмети і забобони

З давніх-давен люди спостерігали все, що відбувається в навколишній природі, щоб судити про наступні природні явища і відповідно спрямовувати свою діяльність. На основі цих спостережень виникло багато народних прикмет. Деякі з них пізніше були підтверджені наукою.

Досить вірогідні, наприклад, народні прикмети про погоду: «впала роса — буде ясний день», «туман підіймається — буде дощ», «чистий захід сонця — буде пожежний день», «сонце зайшло за хмари — дощ буде», «задуха — без грози не обійдеться» і багато інших. Ці прикмети в значній мірі можна обґрунтувати наукою. Проте вони виправдуються не завжди, бо не можна про складні процеси погоди судити за якоюсь однією ізольовано взятою ознакою.

Є і такі народні прикмети, які не суперечать науковим даним, але не цілком вірогідні через те, що їх важко систематично перевіряти. До них належить багато прикмет, що ґрунтуються на поведінці тварин, розвитку рослин і відчуттях людини. Цілком можливо, наприклад, що бджоли не вилітають за вятком і мурашки перестають снувати навколо мурашника, передчуваючи негоду. Ажده для цих комах несподівана негода означає загибель, і тому, природно, у них

повинна була виробитися тонка чутливість до змін погоди. Але перевірити ці прикмети дуже важко, тому що поведінка комах визначається численними факторами, крім погоди.

Проте, незважаючи на певну обмеженість народних прикмет, вони в своїй основі правильні, досі зберігаються у всіх народів, передаються з покоління в покоління.

Але поряд з вірними народними прикметами існує дуже багато явно невірних, псевдонародних прикмет або забобонів. ґрунтуючись лише на сліпій вірі, вони докорінно суперечать практиці, їх відкидає наука.

Забобони — це передсуду, згідно з якими явища і події в житті є проявом надприродних сил і призначені майбутнього. При цьому забобони поширюються не тільки на погоду, а й на різноманітні сторони побуту.

Ідейна основа у забобонів та сама, що й у релігійних передсудів — віра в чудеса, в надприродне. Такі, наприклад, забобони, як віра в долю, в пророчу силу сновидіння, у чари, у ворожбу і знахарство, в різні фальшиві прикмети тощо, є прямим пережитком стародавніх релігійних вірувань. Від цих забобонів по суті не відрізняються і релігійні уявлення про життя при-

роди і людини, що їх визнає офіційна церква.

Релігійні забобони тримають людей у постійному страху перед загаданими таємничими силами, які нібито можуть вплинути на події людського життя. Тим самим забобони затежують свідомість людини, сковують її творчу активність та ініціативу в боротьбі з силами природи, в будівництві комунізму.

Досі, наприклад, існує повір'я: «Якщо в домі розіб'ється дзеркало, то хто-небудь з домашніх скоро помре». Звідки взялась така безглузда прикмета? Чи криється за нею якийсь дійсний зв'язок між явищами? Звичайно, ні.

Повір'я про розбите дзеркало, яке віщує смерть, виникло дуже давно, коли люди вважали, що тінь людини або її відображення на якому-небудь предметі є його «душа».

Деякі люди бояться числа «тринадцять» як чогось такого, що приносить нещастя. Щоб зрозуміти походження цього забобону, звернемось знов-таки до давнини. Відомо, що первні люди рахували слабо. В основі числення спочатку лежали невеликі числа: два, три. Рахували по пальцях, додаючи одне число до іншого. Так, щоб позначити число «сім», багато австралійських племен говорили «два-два-три». Числа, що не входили до прийнятої системи числення, здавалися людям незрозумілими і навіть небезпечними.

У багатьох стародавніх народів, наприклад, у римлян, була дванадцятирична система числення. В За-

хідній Європі теж довгий час рахували за цією системою. Прямим її відгомном є те, що багато речей — столовий і чайний посуд, ножі, виделки і ложки, білизну, олівці, пера та інші предмети і в наш час рахують дюжинами.

Люди стародавнього світу, які користувалися звичною дванадцятиричною системою, сприйняли спочатку число «тринадцять» з недовірою. Християнська міфологія, наче бажаючи ще раз підкреслити неприязне ставлення до цього числа, в розповіді про «тайну вечерю», тобто про прощальну вечерю міфічного Ісуса Христа з своїми учнями, зобразила одного з тринадцяти присутніх зрадником. Так виник і пішов гуляти по світу забобонний страх перед «чортовою дюжиною».

Або візьмо такий приклад: «Чорна кішка перебігла дорогу — не пощастить». Джерело цієї дивовижної прикмети — теж не життєві події, а релігійні забобони. Ця прикмета зв'язана з стародавнім повір'ям про «перевертнів». Народи далекої давнини вірили, що злі духи (та й злі люди) можуть нібито «перевертатися» в тварин. А чорну кішку, дещо зловісну своїм кольором і виглядом, вважали істотою найбільш підхожою для того, щоб виступати у вигляді носія «злих духів». Тим-то її появу і вважали ознакою наближення біди.

Одним із забобонів є ворожіння. Ворожать на картах, на бобах, на лунині тощо. Але всі ці види ворожіння так чи інакше зв'язані з вірою в надприродне, з вірою в «ду-

хів», з якими ті, хто ворожить, можуть нібито вступити в зв'язок, вивідати у них своє майбутнє, прихилити їх до себе. Різного роду шахраї — «відьмуни», ворожки, знахарки — використовують ці забобони і безсовісно обирають довірливих людей.

У 1955 році в народному суді Петроградського району міста Ленінграда слухалась кримінальна справа громадянки Касаткіної, яка з метою легкої наживи займалася ворожінням. Заликуючи відвідувачів нещастями, що нібито їм загрожували, ворожка бралась відвернути їх. Для цього вона з таємничим виглядом давала відвідувачів жменю «заговореного» борошна і рекомендувала розсіпати його на перехресті вулиць. За це ворожка брала не менше 100 карбованців. Так, не бажаючи чесно працювати, Касаткіна по-шарлатанському видурювала гроші у своїх клієнтів.

З усього сказаного про забобони видно, що вони цілком суперечать правильним, науковим уявленням про зв'язки і закономірності явищ природи та суспільства. Засобом подолання забобонів, як залишків темноти і неусвідомленості, є повсякденна наполеглива боротьба з ними шляхом пропаганди наукових знань, наукового світогляду, всемірне піднесення культурного рівня населення.

Н. ГУБАНОВ.

Редактор
Х. СОКОЛОВСЬКИЙ.